

தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்

Peer-Reviewed | Open Access | Crossref | Google Scholar
SJIF Impact Factor 3.5 | Multidisciplinary

Article DOI: <https://doi.org/10.63300/tm12022026.20>

The Traditional Knowledge of Tamil Nadu Holy Shrines and the Unique Significance of the Devarayanpettai Shrine

Rajadurai P^{1*}, S. Thangaraj², Dr.V.C.Srinivasan³,

¹Guest Lecturer, TAMIL Department (SF), Arulmigu Palaniandavar College of Arts and Culture, Palani,

²Assistant professor & Head, Department of Tamil,
K.S.R College of Arts and Science for Women, Tiruchengode

Email: thangaraj.thamizh@gmail.com

³Administrative Officer, Nandha Arts and Science College (Autonomous), Erode.

Email: srivc2345@gmail.com Orcid Id: <https://orcid.org/0009-0008-9926-7982>

*Corresponding Author Email: prajadurai059@gmail.com.

Article Info

Received on 27-June-2026, Revised on 29-June-2026, Accepted on 29-June-2026, Published on 01-July-2026

ABSTRACT

The holy shrines of Tamil Nadu are not merely places of worship; they are living archives of traditional knowledge accumulated over centuries across multiple domains, including architecture, water management, ecology, and social administration. This paper broadly examines these traditional knowledge systems embedded within the holy shrines of Tamil Nadu and provides a detailed study on the unique significance of the Machapureswarar shrine in Kovil Devarayanpettai, located near Papanasam in the Thanjavur district.

Built during the reign of Aditya Chola I (c. 870–907 CE), this shrine is a prominent site representing the Early Chola architectural style and the Tevara Vaipputhalam tradition (shrines mentioned in the Tevaram hymns). Its unique architectural features include a perfectly linear alignment stretching from the sanctum sanctorum to the Kodi Maram (flagstaff), a brick-built enclosure wall (Thiruchutru Madhil), and a dual-entrance structure. Drawing upon 15 recent research papers, this article highlights the current research trends regarding the preservation of traditional knowledge in Tamil Nadu shrines and underscores the need to analyze the Devarayanpettai shrine within this broader framework.

KEYWORDS: Holy Shrine, Traditional Knowledge, Devarayanpettai, Machapureswarar, Chola Architecture, Tevara Vaipputhalam, Heritage Conservation.

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

தமிழகத் திருத்தலங்களின் மரபு அறிவும் தேவராயன்பேட்டைத் தலத்தின் தனிச்சிறப்பும்

¹திருவாளர் பெ.ராஜதுரை, கௌரவ விரிவுரையாளர், தமிழ்த்துறை (சுயநிதி பாடப்பிரிவு),

அருள்மிகு பழனியாண்டவர் கலை மற்றும் பண்பாட்டு கல்லூரி, பழனி.

²திருவாளர் செ.தங்கராஜ், உதவிப் பேராசிரியர் மற்றும் தலைவர், தமிழ்த்துறை,

கே.எஸ்.ஆர் கலை மற்றும் அறிவியல் மகளிர் கல்லூரி, திருச்செங்கோடு.

³முனைவர் வெ. ச. சீனிவாசன், நிர்வாக அதிகாரி,

நந்தா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி (தன்னாட்சி), ஈரோடு.

சுருக்கம் (Abstract)

தமிழகத் திருத்தலங்கள் வெறும் வழிபாட்டு இடங்கள் மட்டுமல்ல; அவை கட்டிடக்கலை, நீர் மேலாண்மை, சூழலியல், சமூக நிர்வாகம் ஆகிய பல தளங்களில் பல நூற்றாண்டுகளாகத் திரண்டு வந்த மரபு அறிவின் (Traditional Knowledge) உயிரோட்டமுள்ள ஆவணக் காப்பகங்களாகும். இக்கட்டுரை, தமிழகத் திருத்தலங்களில் பொதிந்துள்ள இத்தகைய மரபு அறிவு அமைப்புகளை பொதுவாக ஆராய்ந்து, தஞ்சாவூர் மாவட்டம் பாபநாசத்திற்கு அருகில் அமைந்துள்ள கோயில் தேவராயன்பேட்டை மச்சபுரீசுவரர் தலத்தின் தனிச்சிறப்புகளை விரிவாக ஆய்வு செய்கிறது. முதலாம் ஆதித்த சோழன் காலத்தில் (கி.பி. 870–970) எழுப்பப்பட்ட இத்தலம், முற்காலச் சோழர் கட்டிடக்கலைப் பாணியையும், தேவார வைப்புத்தல மரபையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் ஒரு முக்கியத் தலமாகும். கருவறை முதல் கொடிமரம் வரையிலான ஒரே நேர்கோட்டு அமைப்பு, செங்கல் திருச்சுற்று மதில், மற்றும் இரு நுழைவாயில் அமைப்பு ஆகியவை இத்தலத்தின் தனித்துவமான கட்டிடக்கலை பண்புகளாகும். சமீபத்திய 15 ஆய்வுக் கட்டுரைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு, தமிழக திருத்தலங்களின் மரபு அறிவு பாதுகாப்பு தொடர்பான தற்போதைய ஆய்வுப் போக்குகளையும், தேவராயன்பேட்டைத் தலத்தை இந்த பரந்த கட்டமைப்பில் இணைத்து ஆராயும் தேவையையும் இக்கட்டுரை முன்வைக்கிறது.

திறவுச்சொற்கள்: திருத்தலம், மரபு அறிவு, தேவராயன்பேட்டை, மச்சபுரீசுவரர், சோழர் கட்டிடக்கலை, தேவார வைப்புத்தலம், பாரம்பரியப் பாதுகாப்பு.

1. முன்னுரை

தமிழகத்தின் திருத்தலங்கள் வெறும் வழிபாட்டுத் தளங்கள் மட்டுமல்ல; அவை கட்டிடக்கலை, நீர் மேலாண்மை, விவசாயம் மற்றும் சமூக வாழ்வியலின் ஒருங்கிணைந்த மையங்களாகத் திகழ்கின்றன. இத்தகைய பன்முகத்தன்மை கொண்ட அறிவு அமைப்பை 'திருத்தல மரபு அறிவு'

என்று வரையறுக்கலாம். தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் பாபநாசம் அருகிலுள்ள தேவராயன்பேட்டை மச்சபுரீசுவரர் கோயில், இத்தகைய மரபு அறிவின் ஆழத்தைப் பறைசாற்றும் ஒரு மிகச்சிறந்த சான்றாகும்.

தேவராயன்பேட்டை கோயில் முற்காலச் சோழர் கட்டடக்கலைக்கு மிகச்சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். முதலாம் ஆதித்த சோழனின் ஆட்சிக்காலத்தில் (கி.பி. 870–970) நிர்மாணிக்கப்பட்ட இந்த ஆலயம், பிற்கால சோழர்களின் பிரம்மாண்டமான கோயில்களுக்கு முன்னோடியாகத் திகழும் கட்டடக்கலை நுணுக்கங்களைக் கொண்டுள்ளது. தேவாரப் பாடல் பெற்ற வைப்புத்தலங்களில் ஒன்றாகத் திகழும் இக்கோயில், அப்பகுதியின் ஆன்மீக மற்றும் சமூக வரலாற்றின் அடையாளமாக விளங்குகின்றது.

தஞ்சாவூர் பெரிய கோயில், தாராசுரம் ஐராவதீஸ்வரர் கோயில் மற்றும் ஸ்ரீரங்கம் கோயில் போன்ற புகழ்பெற்ற பெருங்கோயில்கள் மீது ஆய்வாளர்கள் அதிக கவனம் செலுத்தியுள்ள நிலையில், தேவராயன்பேட்டை போன்ற சிறுநூர் திருத்தலங்கள் போதிய ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்படவில்லை. பெரிய கோயில்களின் பிரம்மாண்டமான வடிவமைப்புகளுக்குப் பின்னால் இருக்கும் அடிப்படை நுட்பங்களும், சமூக நிர்வாகக் கட்டமைப்புகளும் இத்தகைய சிறிய கோயில்களிலிருந்தே தொடக்கம் பெற்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த ஆய்வின் முக்கிய நோக்கமே, புறக்கணிக்கப்பட்ட சிறுநூர் கோயில்களின் முக்கியத்துவத்தை தமிழகத்தின் ஒட்டுமொத்த திருத்தல மரபு அறிவின் கட்டமைப்போடு இணைத்து முன்னிலைப்படுத்துவதாகும்.

திருத்தலங்கள் என்பவை வெறும் கற்களால் ஆன கட்டிடங்கள் அல்ல; அவை அக்கால மக்களின் நீர் மேலாண்மை நுட்பங்கள், இயற்கை வளத்தைப் பேணும் விவசாய அறிவு, ஊர் கூடிப் பணிபுரியும் சமூக நிர்வாக முறை மற்றும் ஆன்மீக தத்துவங்கள் ஆகியவற்றைத் தன்னுள் பொதிந்து வைத்திருக்கும் அறிவுப் பெட்டகங்களாகும். மச்சபுரீசுவரர் தலம் போன்ற தலங்கள், அந்தந்த நிலப்பரப்பின் சுற்றுச்சூழலோடு ஒன்றிணைந்த ஒரு வாழ்வியல் முறையை உருவாக்கின. எனவே, இத்தலங்களை ஆவணப்படுத்துவதும், அதன் கட்டடக்கலை மற்றும் சமூகத் தாக்கத்தை நவீன அறிவியல் பார்வையில் ஆய்வு செய்வதும் மிக அவசியமாகும். இத்தகைய ஆய்வுகள், தமிழ் சமூகத்தின் மரபுசார் அறிவையும், அது மனித குலத்திற்கு வழங்கிய பங்களிப்பையும் அடுத்த தலைமுறைக்குக் கடத்த உதவும்.

Fig1: சிற்றூர் கோயில்கள்: சமூகத்தின் அறிவுக் கருவூலம்.

இந்தப் படம் சிற்றூர் கோயில்களின் பன்முகப் பங்களிப்பை விளக்குகிறது. மையத்திலுள்ள மச்சுபுரீசுவரர் கோயில், கட்டடக்கலை, நீர் மேலாண்மை, விவசாயம், சமூக நிர்வாகம் மற்றும் ஆன்மீகம் ஆகிய ஐந்து முக்கியத் துறைகளுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இது சிற்றூர் கோயில்கள் வெறும் வழிபாட்டுத் தலங்கள் மட்டுமல்ல, அவை சமூகத்தின் வாழ்வாதாரத்தையும் அறிவையும் காக்கும் மையங்களாகத் திகழ்கின்றன என்பதை உணர்த்துகிறது.

2. ஆய்வு நோக்கமும் முறையியலும்

ஆய்வு நோக்கமும் அதன் முறையியலும் என்பது ஒரு கட்டுரையின் நம்பகத்தன்மையை உறுதிப்படுத்தும் முதுகெலும்பாகும். இக்கட்டுரையானது தமிழகத்தின் சிற்றூர் திருத்தலங்கள் குறித்த ஆழமான புரிதலைப் பெறுவதற்காக, முறையான நூலக ஆய்வு (Archival Research) மற்றும் கட்டமைப்பு பகுப்பாய்வு (Structural Analysis) ஆகிய ஆய்வு நெறிமுறைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. கோயில் சார்ந்த வரலாற்றுத் தரவுகளை அறிவியல் பூர்வமாக அணுகுவதே இதன் முதன்மை நோக்கமாகும்.

இந்த ஆய்விற்கான முதன்மை ஆதாரங்களாக, தமிழக திருத்தலங்கள் குறித்து 2024 முதல் 2025 வரையிலான காலப்பகுதியில் வெளிவந்த சமீபத்திய ஆய்வுக் கட்டுரைகள், கோயில் நிர்வாகம் சார்ந்த ஆவணங்கள் மற்றும் அந்தந்த தலங்களின் வரலாற்று நூல்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இத்தரவுகள் வெறும் வரலாற்றுத் தகவல்களாக மட்டுமன்றி, அக்கால சமூகத்தின் வாழ்வியல்

கூறுகளைப் பிரதிபலிக்கும் கருவிகளாகவும் கையாளப்பட்டுள்ளன. இக்கட்டுரையின் ஆய்வு முறையியல், மூன்று முக்கியத் துறைகளை ஒருங்கிணைத்துச் செயல்படுகிறது. முதலாவதாக, கோயில் கட்டிடக்கலை (Temple Architecture) சார்ந்த பார்வையில், அதன் கட்டுமான நுணுக்கங்கள் மற்றும் சோழர் காலப் பொறியியல் திறன் மதிப்பிடப்படுகிறது. இரண்டாவதாக, நீர் மேலாண்மை (Water Management) குறித்த ஆய்வுகள், அக்கால மக்கள் நீர்நிலைகளைப் பாதுகாத்த முறைகளை விளக்குகின்றன. மூன்றாவதாக, பண்பாட்டுப் பாதுகாப்புக் கொள்கை ஆய்வுகள் (Cultural Heritage Policy Analysis) மூலம், இத்தகைய பழமையான தலங்களை நவீனச் சூழலில் எவ்வாறு பாதுகாப்பது என்பது குறித்த விவாதங்கள் முன்னெடுக்கப்படுகின்றன. இம்மூன்று முனைப்புகளில் இருந்து பெறப்பட்ட தரவுகளை ஒருங்கிணைத்து, தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலுள்ள தேவராயன்பேட்டை மச்சபுரீசுவரர் தலத்தின் தனிச்சிறப்பை ஒப்பீட்டு நோக்கில் இக்கட்டுரை மதிப்பீடு செய்கிறது. பிரபலமான பெருங்கோயில்களுடன் ஒப்பிடும்போது, தேவராயன்பேட்டை போன்ற சிறிய கோயில்கள் எத்தகைய சமூக மற்றும் கலை முக்கியத்துவத்தைக் கொண்டுள்ளன என்பதை கண்டறிவதே இந்த ஆய்வின் சாரமாகும். தரவுகளைக் கட்டமைப்பதில் உள்ள நுட்பம், கோயிலின் தொன்மையை மட்டும் விளக்காமல், அது ஒரு சமூகத்தின் அறிவுசார் அடையாளமாக எவ்வாறு திகழ்கிறது என்பதையும் தெளிவுபடுத்துகிறது. ஒட்டுமொத்தமாக, இம்முறையியல் சிற்றூர் கோயில்கள் குறித்து நிலவும் வரலாற்றுப் பாரபட்சத்தை நீக்கி, அவற்றின் உண்மையான பங்களிப்பை வெளிக்கொணர முயல்கிறது.

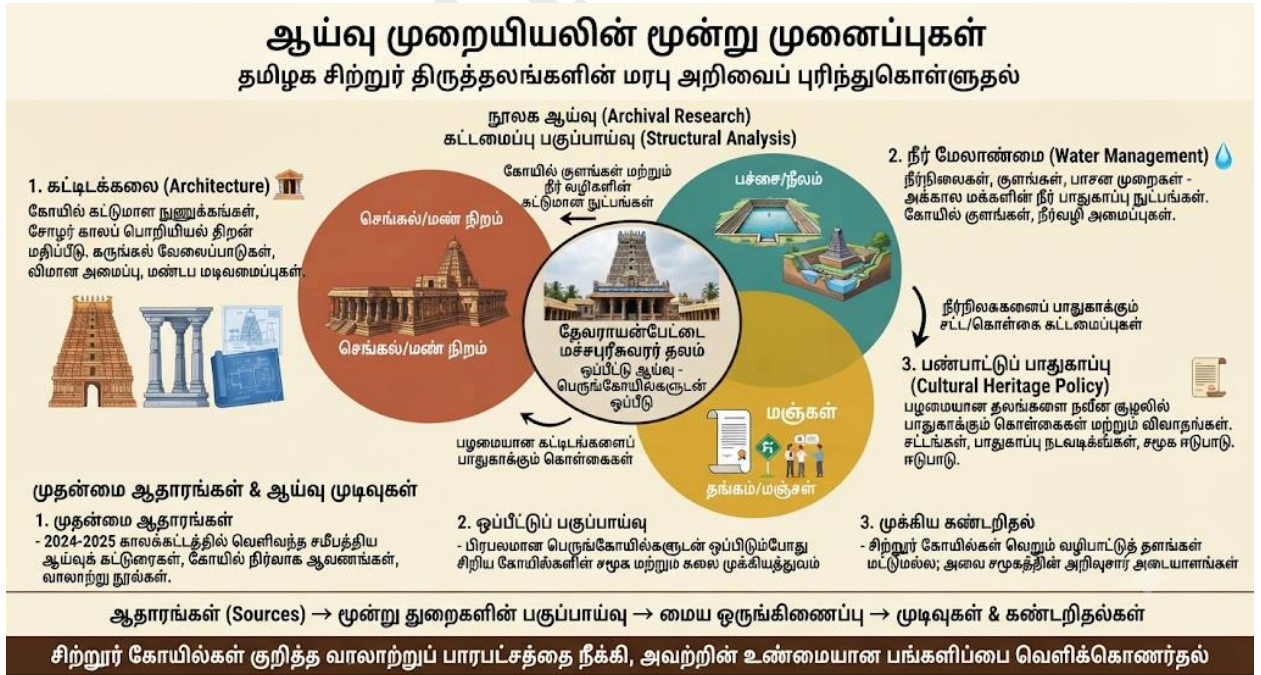

Fig2: ஆய்வு முறையியலின் மூன்று முனைப்புகள்

இந்த ஆய்வு முறையியல், மூன்று துறைசார் அணுகுமுறைகளை ஒருங்கிணைக்கிறது: கட்டிடக்கலை, நீர் மேலாண்மை, பண்பாட்டுப் பாதுகாப்பு. 2024-25 ஆய்வுக் கட்டுரைகள் மற்றும் கோயில் ஆவணங்கள் முதன்மை ஆதாரங்களாகும். தேவராயன்பேட்டை மச்சுபுரீசுவரர் தலத்தை மையமாகக் கொண்டு, பெருங்கோயில்களுடன் ஒப்பீடு செய்து, சிற்றுார் கோயில்களின் சமூக மற்றும் அறிவுசார் பங்களிப்பை வெளிக்கொணர்வதே இதன் நோக்கமாகும்.

3. தமிழக திருத்தலங்களில் பொதிந்துள்ள மரபு அறிவு

தமிழக திருத்தலங்களில் பொதிந்துள்ள மரபு அறிவை நான்கு முக்கியப் பரிமாணங்களாக வகைப்படுத்தலாம். முதலாவது, கட்டிடக்கலை அறிவு: கருவறை, அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபம், முகமண்டபம் என்ற வரிசை அமைப்பு, விமான அமைப்பு, மற்றும் சிற்பக்கலை நுட்பங்கள் ஆகியவை தலைமுறை தலைமுறையாக கடத்தப்பட்ட கட்டிடவியல் அறிவைப் பிரதிபலிக்கின்றன. ராஜகோபுரத்தின் தூரப் பார்வைத்தன்மை (Visibility) கிராமப்புற மக்களுக்கு இட அடையாளத்தையும் (Place Identity) பாதுகாப்பு உணர்வையும் அளிக்கும் ஒரு அமைப்பாக செயல்படுவதாக சமீபத்திய ஆய்வுகள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன.

இரண்டாவது பரிமாணம் நீர் மேலாண்மை அறிவு ஆகும். ஏரி, குளம், குட்டை என வகைப்படுத்தப்படும் நீர்நிலைகளின் அமைப்பு, கோயில் குளங்களுடன் (Kovil Kulam) இணைந்த மழைநீர் சேகரிப்பு முறை, மற்றும் இரட்டைக் குளத் தொழில்நுட்பம் (Dual Tank System) ஆகியவை நிலத்தடி நீர் மேம்பாட்டிற்கும் சூழலியல் சமநிலைக்கும் பங்களிக்கும் மரபு அறிவு அமைப்புகளாகும். பெரம்பலூர் மாவட்டம் கொளக்கநாத்தம் போன்ற இடங்களில் காணப்படும் இரட்டைக் குளத் தொழில்நுட்பம், சடங்கு தூய்மைக்கும் நடைமுறை நீர் தேவைக்கும் இடையே ஒரு சமநிலையை பேணும் அமைப்பாக ஆய்வாளர்களால் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

மூன்றாவது பரிமாணம் சூழலியல் மற்றும் தாவரவியல் அறிவு ஆகும். தலவிருட்சம் (Sacred Tree), நந்தவனம், மற்றும் மூலிகைத் தோட்டங்கள் ஆகியவை தலத்தை சுற்றியுள்ள உயிரி பன்முகத்தன்மையை பாதுகாக்கும் பாரம்பரிய அமைப்புகளாகும். தமிழக பாரம்பரிய மூலிகைகளின் மருத்துவப் பயன்பாடு குறித்த சமீபத்திய ஆய்வுகள், இத்தகைய தலம்-சார்ந்த தாவர அறிவின் நவீன மருத்துவப் பொருத்தத்தையும் உறுதிப்படுத்துகின்றன. நான்காவது பரிமாணம் சமூக நிர்வாக அறிவு ஆகும்; திருவிழா நடத்துகை, தேர் ஓட்டும் பாதை அமைப்பு, மற்றும் கோயிலை மையமாகக் கொண்ட குடியிருப்பு அமைப்பு (Settlement Pattern) ஆகியவை தலத்தை ஒரு சமூக-அமைப்பியல் மையமாக மாற்றுகின்றன.

Fig3: தமிழகக் கோயில்களின் மரபுசார் அறிவுப் பரிமாணங்கள்

தமிழகத் திருத்தலங்கள் வெறும் வழிபாட்டுத் தலங்கள் மட்டுமல்ல; அவை கட்டிடக்கலை, நீர் மேலாண்மை, சூழலியல் மற்றும் சமூக நிர்வாகம் ஆகிய துறைகளில் நமது முன்னோர்களின் ஆழ்ந்த அறிவைப் பறைசாற்றும் கருவூலங்கள். கோயில்களின் கட்டமைப்பு, குளங்களின் நீர் சேகரிப்பு நுட்பங்கள், தலவிருட்சங்கள் மற்றும் சமூக ஒருங்கிணைப்பு முறைகள் என இவை ஒவ்வொன்றும் அறிவியல் மற்றும் வாழ்வியல் ரீதியாகப் பிணைக்கப்பட்டுள்ள நமது பாரம்பரிய மரபு அறிவைப் பிரதிபலிக்கின்றன.

4. தேவராயன்பேட்டைத் தலம்: அடையாளமும் வரலாறும்

தமிழகத்தின் கோயில் கட்டிடக்கலை வரலாற்றில் தஞ்சாவூர் மாவட்டம் ஒரு முக்கிய இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. பாபநாசத்திற்கு அருகிலுள்ள தேவராயன்பேட்டை மச்சுபுரீசுவரர் கோயில், சோழர் காலத்துக் கட்டிடக்கலை நுணுக்கங்களை வெளிப்படுத்தும் ஒரு வரலாற்றுச் சான்றாகும். பாபநாசம்-தஞ்சாவூர் சாலையில், பண்டாரவாடைக்கு அருகில் அமைந்துள்ள இத்தலம், ஆன்மீக மற்றும் வரலாற்று ரீதியாக மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது.

வரலாற்று ஆவணங்களின்படி, இவ்வூர் முற்காலத்தில் 'திருச்சேலூர்' என்று அழைக்கப்பட்டது. பின்னாளில் அதன் தெற்கே அமைந்த தேவராயன்பேட்டை என்ற சிற்றூரின் பெயருடன் இணைந்து, இது 'கோயில் தேவராயன்பேட்டை' என்று அழைக்கப்படலானது. மேலும், சைவத் திருமுறைகளில் குறிப்பிடப்படும் தேவார வைப்புத்தலங்களின் மரபில் இது ஒரு முக்கியமான

துணைத்தலமாகக் கருதப்படுகிறது. முதன்மைத் தலங்களுக்கு இணையாகச் சிறப்புப் பெற்ற வைப்புத்தலங்கள், அக்கால சமயப் பரவலின் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்துகின்றன.

கட்டடக்கலை அடிப்படையில் இக்கோயில், முதலாம் ஆதித்த சோழனின் ஆட்சிக்காலமான (கி.பி. 870-970) முற்காலச் சோழர் கலைப்பாணியைப் பிரதிபலிக்கிறது. சோழப் பேரரசின் கலை வளர்ச்சிப் பாதையில், பெரிய கோயில் மற்றும் தாராகரம் ஐராவதீஸ்வரர் கோயில் போன்ற பிற்காலப் பிரம்மாண்டமான வடிவமைப்புகளுக்கு, இத்தகைய சிறிய கோயில்களே அடிப்படை முன்னோடியாகத் திகழ்ந்தன. இக்கோயில் வடிவமைப்பு எளிமையானதாகத் தோன்றினாலும், கட்டுமான ரீதியாக மிகவும் நிறைவான தொழில்நுட்ப நுணுக்கங்களைக் கொண்டுள்ளது. இத்தலம் சோழர் காலக் கட்டடக்கலை பரிணாமத்தை ஆய்வாளர்கள் புரிந்துகொள்வதற்கு ஒரு மிகச்சிறந்த களமாக விளங்குகிறது.

புகழ்பெற்ற பெருங்கோயில்களுக்கு அளிக்கப்படும் கவனமானது, தேவராயன்பேட்டை போன்ற சிறிய கோயில்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை என்பது ஆய்வாளர்களின் கருத்தாகும். இத்தகைய சிற்றூர் திருத்தலங்களில் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ள சோழர் காலப் பொறியியல் மற்றும் கலைத் திறன்களை ஆவணப்படுத்துவது, தமிழக மரபு அறிவை மீட்டெடுப்பதற்கான ஒரு முதன்மையான தேவையாகும். இத்தலத்தை ஒரு ஆய்வு மையமாக முன்னிறுத்துவதன் மூலம், சோழர் காலக் கட்டடக்கலை வளர்ச்சியின் தொடக்கப் புள்ளிகளை நாம் தெளிவாக அறிய முடியும். இது வெறும் ஆன்மீகத் தலம் மட்டுமல்ல, ஒரு சமூகத்தின் கலை மற்றும் வரலாற்று அடையாளமாகும்.

Fig4: கோயில் தேவராயன்பேட்டை: வரலாற்றுத் தடம்.

இந்தப் படம் 'கோயில் தேவராயன்பேட்டை' தலத்தின் வரலாற்றுப் பரிணாமத்தை ஒரு காலக்கோடு (Timeline) வழியாக விளக்குகிறது. 'திருச்சேலூர்' என்ற பழைய பெயர், முதலாம் ஆதித்த சோழர் கால கட்டுமானப் பணி, தேவார வைப்புத்தலமாக அதன் சிறப்பு மற்றும் பிற்காலப் பெரிய கோயில்களுக்கு முன்னோடியாக இது விளங்கிய விதம் ஆகியவற்றை அழகாகக் காட்டுகிறது. இது சோழர் காலக் கட்டடக்கலை வளர்ச்சியின் தொடக்கப் புள்ளியைப் படம்பிடித்துக் காட்டுகிறது.

5. கட்டிடக்கலை அமைப்பும் நேர்கோட்டு வடிவமைப்பும்

தமிழகக் கோயில் கட்டிடக்கலையில் தேவராயன்பேட்டை மச்சபுரீசுவரர் கோயில் ஒரு தனித்துவமான உதாரணமாகத் திகழ்கிறது. இக்கோயிலின் முதன்மைச் சிறப்பம்சம் அதன் நேர்கோட்டு வடிவமைப்பு (Linear Axial Layout) ஆகும். இக்கோயிலின் கருவறை முதல் தொடங்கி, அந்தராளம், அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபம் மற்றும் முகமண்டபம் என அனைத்து முக்கியக் கட்டுமானங்களும் ஒரு சீரான நேர்கோட்டில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த நேர்கோட்டு நீட்சியானது, வழிபாட்டாளர்கள் நுழைவாயிலிலிருந்து கருவறையை நோக்கிச் செல்லும்போது, ஒரு முழுமையான ஆன்மீகப் பயணத்தை (Ritual Journey) உணரும் வகையில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. இக்கோயிலின் முகமண்டபத்திற்கு முன்னால் நந்தி, பலிபீடம் மற்றும் கொடிமரம் ஆகியவை முறையான வரிசையில் அமைந்து, இந்த நேர்கோட்டு அமைப்பை முழுமைப்படுத்துகின்றன.

கட்டுமானப் பொருட்களின் பயன்பாட்டில் இக்கோயில் ஒரு சுவாரஸ்யமான நுட்பத்தைக் காட்டுகிறது. அக்கால கட்டத்தில் கோயில்களில் கருங்கல் பயன்பாடு மிக அதிகமாக இருந்தபோதிலும், தேவராயன்பேட்டை மச்சபுரீசுவரர் கோயிலின் திருச்சுற்று மதில்கள் செங்கற்களைக் கொண்டு கட்டப்பட்டுள்ளன. இந்தச் செங்கல் கட்டுமான முறை, அப்பகுதியின் உள்ளூர் கட்டுமானப் பாணியை (Localisation) வலுவாகப் பறைசாற்றுகிறது. பிராந்திய அளவில் எளிதாகக் கிடைக்கக்கூடிய மூலப்பொருட்களைக் கொண்டு, கோயில் கட்டிடக்கலையைத் தகுந்தபடி மாற்றியமைக்கும் திறன் நம் முன்னோர் கொண்டிருந்த மரபு சார்ந்த அறிவிற்குச் சான்றாகும். கோயில் வளாகமானது உயர்ந்த செங்கற் சுவர்களால் சூழப்பட்ட இரு திருச்சுற்றுகளைக் கொண்டு, பாதுகாப்பான மற்றும் அமைதியான வழிபாட்டுச் சூழலை உருவாக்குகிறது.

சுருக்கமாகச் சொன்னால், தேவராயன்பேட்டை மச்சபுரீசுவரர் கோயில் வெறும் வழிபாட்டுத் தளம் மட்டுமல்ல; இது ஆன்மீக மற்றும் கட்டிடக்கலை சார்ந்த நுணுக்கங்களின் சங்கமமாகும். வழிபாட்டின் தொடக்கப்புள்ளியில் தொடங்கி இறைவனின் சந்நதி வரை நீளும் இந்த நேர்கோட்டு

அமைப்பு, ஒரு பக்தனின் மனதை ஒருநிலைப்படுத்த உதவுகிறது. மேலும், உள்ளூர் மூலப்பொருட்களின் பயன்பாடு அக்கால சமூகத்தின் வாழ்வியல் மற்றும் சூழலியல் அறிவை நமக்கு உணர்த்துகிறது. இத்தகைய மரபுக் கட்டிடக்கலை அமைப்புகள் எதிர்கால சந்ததியினருக்குத் தொல்லியல் மற்றும் வரலாற்றுத் தகவல்களை வழங்கும் முக்கிய ஆவணங்களாக விளங்குகின்றன.

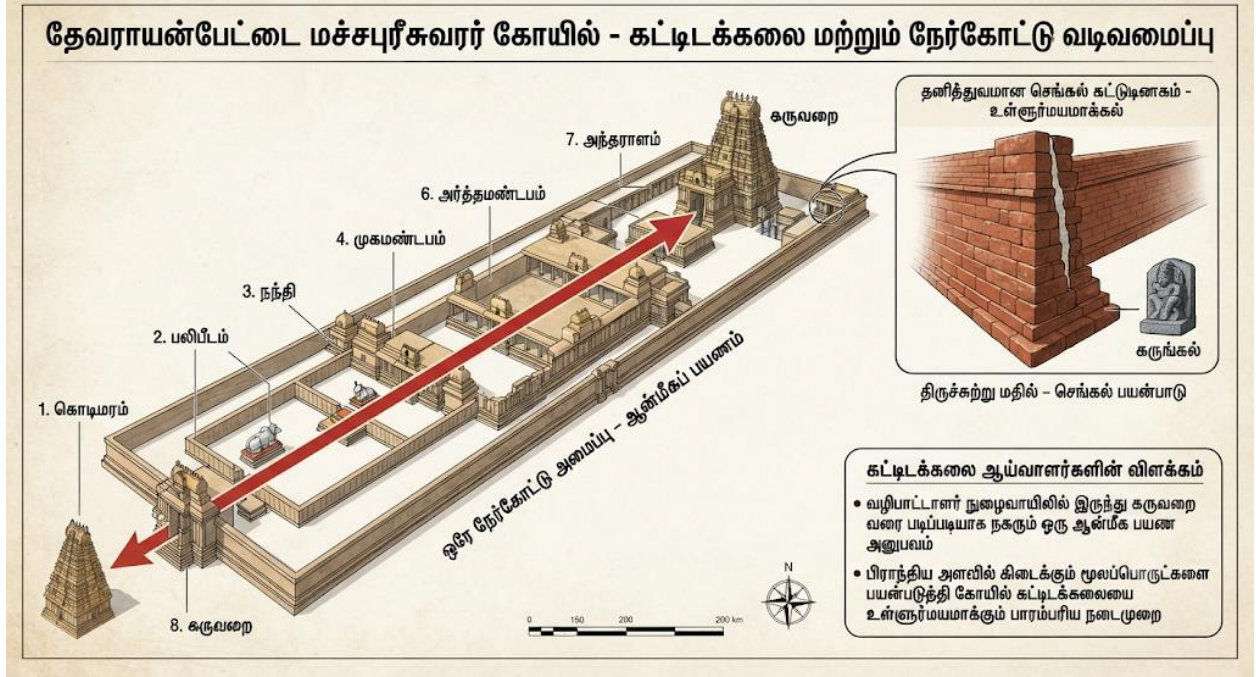

Fig 5: தேவராயன்பேட்டை மச்சபுரீசுவரர் கோயிலின் நேர்கோட்டு அமைப்பு

இப்படம் தேவராயன்பேட்டை மச்சபுரீசுவரர் கோயிலின் தனித்துவமான நேர்கோட்டு வடிவமைப்பைக் (Linear Axial Layout) காட்சிப்படுத்துகிறது. கொடிமரம் முதல் கருவறை வரை அனைத்துக் கட்டுமானங்களும் ஒரே அச்சில் அமைந்து, பக்தர்களுக்கு ஆன்மீகப் பயண அனுபவத்தை வழங்குகின்றன. மேலும், கோயில் மதில்களில் செங்கற்களைப் பயன்படுத்தி உள்ளூர் கட்டுமான நுட்பங்களைச் செயல்படுத்திய விதம் மற்றும் அதன் கட்டிடக்கலை நுணுக்கங்களை இப்படம் மிகத் தெளிவாக விவரிக்கிறது.

6. தேவராயன்பேட்டைத் தலத்தின் தனிச்சிறப்புகள்

தேவராயன்பேட்டை மச்சபுரீசுவரர் கோயில் பல்வேறு வரலாற்று மற்றும் கலாச்சார முக்கியத்துவங்களைக் கொண்ட ஒரு தொன்மிக்க இடமாகும். முதன்மையாக, இது தேவார வைப்புத்தல மரபின் அங்கமாகத் திகழ்கிறது. இது திருச்சேலூர் போன்ற முதன்மைத் தலங்களுடன் இணைந்து ஒரு புனித புவியியல் வலையமைப்பை (Sacred Geography Network) உருவாக்குகிறது; இத்தகைய வைப்புத்தலங்கள் தனித்தனி இடங்களாகச் செயல்படாமல், ஒரு புனித நிலப்பரப்பின்

தொடர்ச்சியான இணைப்புகளாகத் திகழ்கின்றன. வரலாற்று ரீதியாக, இக்கோயில் முதலாம் ஆதித்த சோழன் காலத்தைச் சேர்ந்தது என்பதால், சோழர் கட்டிடக்கலையின் ஆரம்பகட்ட பரிணாம வளர்ச்சியினைப் புரிந்துகொள்ள உதவும் ஒரு அரிய ஆவணமாக விளங்குகிறது. இக்கோயிலின் மற்றுமொரு தனிச்சிறப்பு அதன் கட்டுமானப் பாணியாகும். அக்காலகட்டத்தில் பேரளவிலான கோயில்கள் பெரும்பாலும் கருங்கற்களைக் கொண்டு கட்டப்பட்ட நிலையில், தேவராயன்பேட்டை கோயில் செங்கல் திருச்சுற்று மதில் அமைப்பைக் கொண்டுள்ளது. இது அந்தப் பகுதியின் தனித்துவமான உள்ளூர் கட்டுமான மரபைப் பறைசாற்றும் சான்றாகும். மேலும், கோயிலின் கருவறை முதல் கொடிமரம் வரையிலான தடையற்ற நேர்கோட்டு வடிவமைப்பு, சிற்றூர் கோயில்கள் எவ்வாறு எளிமையாகவும், அதே சமயம் முழுமையான ஆகம விதிமுறைப்படியும் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன என்பதற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். ஒட்டுமொத்தமாக, தேவராயன்பேட்டை போன்ற சிற்றூர் தலங்கள், தமிழகக் கோயில் கட்டிடக்கலை மரபின் இன்றியமையாத அங்கமாகும். இருப்பினும், பேரளவிலான புகழ்பெற்ற கோயில்களுக்குக் கிடைக்கும் ஆய்வு கவனமும் பாதுகாப்பு வளங்களும் இத்தகைய சிற்றூர் தலங்களுக்கு இன்னும் முழுமையாகச் சென்றடையவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இத்தகைய மரபுச் சின்னங்களைப் பாதுகாப்பதும், ஆவணப்படுத்துவதும் நமது வரலாற்றைப் புரிந்துகொள்வதற்கு மிக அவசியமாகும்.

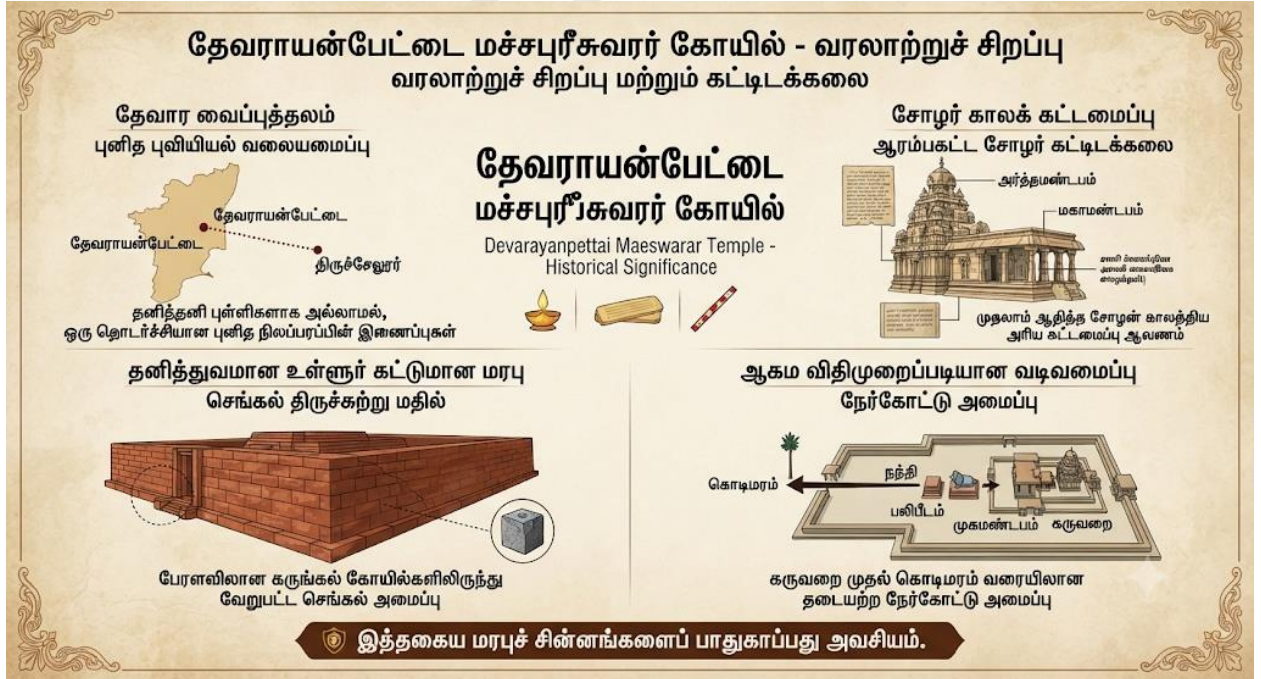

Fig 6: தேவராயன்பேட்டை மச்சபுரீசுவரர் கோயிலின் வரலாற்று மற்றும் கட்டிடக்கலைச் சிறப்புகள்

இப்படம் தேவராயன்பேட்டை மச்சபுரீசுவரர் கோயிலின் தனித்துவமான சிறப்புகளை விளக்குகிறது. இது தேவார வைப்புத்தலமாகப் புனித புவியியல் வலையமைப்பில் இணைக்கப்பட்டுள்ளதையும், முதலாம் ஆதித்த சோழன் காலத்திய கட்டிடக்கலைச் சான்றையும் காட்டுகிறது. மேலும், உள்ளூர் செங்கல் கட்டுமான மதில் மற்றும் ஆகம விதிப்படி அமைந்த கருவறை முதல் கொடிமரம் வரையிலான தடையற்ற நேர்கோட்டு வடிவமைப்பு போன்ற முக்கிய அம்சங்களையும் இப்படம் தெளிவாகப் பதிவு செய்கிறது.

7. ஒப்பீட்டு வழக்காய்வு

திருத்தலம்	மரபு அறிவு தளம்	ஆய்வுக் கவனம் (தற்போதைய நிலை)
தேவராயன்பேட்டை மச்சபுரீசுவரர்	ஆரம்பகட்ட சோழர் கட்டிடக்கலை, செங்கல் மதில்	குறைவான ஆய்வுக் கவனம்; முறையான பாதுகாப்புத் திட்டம் இல்லை
தாராசுரம் ஐராவதேஸ்வரர்	பேரளவு சிற்பக்கலை, தேர் வடிவ மண்டபம்	யுனெஸ்கோ உலகப் பாரம்பரியப் பட்டியல்; உயர் ஆய்வுக் கவனம்
திருவாசி (Thiruvasi)	ராஜகோபுர பார்வைத்தன்மை, கிராமப்புற இட அடையாளம்	சமீபத்திய GIS அடிப்படையிலான ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது
கொளக்கநாத்தம் (Kolakanatham)	இரட்டைக் குளத் தொழில்நுட்பம், நீர் மேலாண்மை	நீர் மேலாண்மை மையமாக ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது
திருப்போரூர் (Thirupporur)	நகர்ப்புற கோயில் குளப் பாதுகாப்பு	நகர்மயமாதலால் ஏற்படும் சவால்கள் ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளன

தமிழகத் திருத்தலங்களை அவற்றின் மரபு அறிவுத் தளத்தின் அடிப்படையில் பகுப்பாய்வு செய்யும் போது, தேவராயன்பேட்டை மச்சுபுரீசுவரர் கோயில் ஆரம்பகட்ட சோழர் கட்டிடக்கலை மற்றும் தனித்துவமான செங்கல் மதில் அமைப்பைக் கொண்டுள்ளது. இருப்பினும், இத்தலம் தற்போதைய சூழலில் மிகக் குறைவான ஆய்வுக் கவனத்தையே பெற்றுள்ளது மற்றும் முறையான பாதுகாப்புத் திட்டங்களின் பற்றாக்குறையை எதிர்கொள்கிறது. இதற்கு நேர்மாறாக, தாராசுரம் ஐராவதேஸ்வரர் கோயில் அதன் பேரளவு சிறப்பக்கலை மற்றும் தேர் வடிவ மண்டபத்திற்காக யுனெஸ்கோ உலகப் பாரம்பரியப் பட்டியலில் இடம்பெற்று உயர் ஆய்வுக் கவனத்தைப் பெற்றுள்ளது.

மேலும், திருவாசி போன்ற தலங்கள் ராஜகோபுரத்தின் பார்வைத்தன்மை மற்றும் கிராமப்புற இட அடையாளத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன; இவை சமீபத்திய GIS (புவியியல் தகவல் அமைப்பு) ஆய்வுகளுக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அதேபோல், கொளக்கநாத்தம் தலம் அதன் இரட்டைக் குளத் தொழில்நுட்பம் மற்றும் நீர் மேலாண்மை அறிவுக்காகவும், திருப்போரூர் நகர்ப்புறக் கோயில் குளப் பாதுகாப்பு மற்றும் நகர்மயமாதலால் ஏற்படும் சவால்களை ஆவணப்படுத்தியதற்காகவும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

மேற்கண்ட ஒப்பீட்டுத் தரவுகள் காட்டுவது போல, தேவராயன்பேட்டை போன்ற சிற்றூர் தேவார வைப்புத்தலங்கள், உலகப் பாரம்பரியத் தலங்களுடன் ஒப்பிடும்போது கணிசமாகக் குறைவான ஆய்வுக் கவனத்தையே பெற்றுள்ளன. எனினும், இச்சிற்றூர் தலங்கள் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் ஆரம்பகட்ட கட்டிடக்கலை மற்றும் உள்ளூர் கட்டுமான மரபு அறிவு, பேரளவிலான புகழ்பெற்ற தலங்களின் பிற்கால வளர்ச்சியைப் புரிந்துகொள்வதற்கு இன்றியமையாத ஒப்பீட்டுத் தரவுகளை வழங்குகின்றன. இத்தகைய மரபுச் சின்னங்களைப் பாதுகாப்பதும், முறையான ஒப்பீட்டு ஆய்வுகளை மேற்கொள்வதும் தமிழகக் கோயில் கட்டிடக்கலை வரலாற்றை முழுமையாக ஆவணப்படுத்தத் தேவையான நடவடிக்கைகளாகும்.

Fig 7: தமிழகத் திருத்தலங்கள் - ஒப்பீட்டு ஆய்வு வரைபடம்

இப்படம் தமிழகக் கோயில்களின் மரபு அறிவு மற்றும் அவற்றின் மீதான ஆய்வுக் கவனத்தை வகைப்படுத்துகிறது. தாராசுரம், திருவாசி மற்றும் கொளக்கநாத்தம் ஆகிய இடங்கள் உயர் ஆய்வுக் கவனத்தைப் பெற்றுள்ளன. திருப்போரூர் இடைநிலை கவனத்தையும், தேவராயன்பேட்டை போன்ற சிற்றூர் தலங்கள் போதிய பாதுகாப்பு மற்றும் ஆய்வுக் கவனமின்றி இருப்பதையும் இப்படம் சுட்டிக்காட்டுகிறது. இத்தகைய மரபுச் சின்னங்களை ஆவணப்படுத்திப் பாதுகாப்பதன் அவசியத்தை இது வலியுறுத்துகிறது.

8. சவால்களும் பாதுகாப்புத் தேவைகளும்

தேவராயன்பேட்டைத் தலம் எதிர்கொள்ளும் மிக முக்கியமான சவால், இத்தகைய சிற்றூர் வைப்புத்தலங்களுக்கு அரசு மற்றும் தொல்லியல் நிறுவனங்கள் வழங்கும் முறையான கவனமும், நிதி ஆதரவும் போதிய அளவில் இல்லாமையாகும். கோயிலின் திருச்சுற்று மதில்கள் கருங்கற்களால் அல்லாமல் செங்கற்களால் கட்டப்பட்டுள்ளதால், இவை கருங்கல் கட்டுமானங்களை விட விரைவாகச் சிதைவடையும் இயல்புடையவை. இதனால் தட்பவெப்ப நிலை மாற்றங்கள் மற்றும் ஈரப்பதம் ஆகியவை இத்தலத்தின் நீண்டகாலக் கட்டமைப்பு உறுதித்தன்மைக்கு பெரும் அச்சுறுத்தலாக விளங்குகின்றன.

இக்கட்டமைப்பு சார்ந்த சிக்கல்கள் மட்டுமின்றி, ஆவணப்படுத்தலிலும் பெரும் இடைவெளி காணப்படுகிறது. பெரும்பாலான தகவல்கள் உள்ளூர் மொழி ஆதாரங்களிலும் (தல வரலாறுகள்)

தமிழ் கல்வெட்டுகளிலும் மட்டுமே இருப்பதால், பன்னாட்டு ஆய்வாளர்களுக்கு இத்தலம் போதுமான அளவில் அணுகக்கூடியதாக இல்லை. குறிப்பாக, முறையான கல்வெட்டுப் பதிவேடுகள் மற்றும் நவீன 3D அளவீட்டு ஆவணங்கள் இதுவரை முழுமையாகத் தயாரிக்கப்படவில்லை என்பது இத்தலத்தைப் பற்றிய ஆழமான ஆய்வுகளைத் தடுக்கிறது. மேலும், பொதுமக்களிடையே இத்தலத்தின் வரலாற்று முக்கியத்துவம் குறித்த விழிப்புணர்வு மிகக் குறைவாக இருப்பதால், சுற்றுலா மற்றும் பாதுகாப்பு நோக்கில் இவை இன்னும் கவனம்பெறவில்லை.

இத்தகைய சிற்றூர் தலங்கள், பேரளவிலான புகழ்பெற்ற கோயில்களுக்கு இணையாகப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டியவை. தேவராயன்பேட்டை போன்ற இடங்கள் தமிழகக் கோயில் கட்டிடக்கலையின் பரிணாம வளர்ச்சியைப் புரிந்துகொள்ள இன்றியமையாத ஆவணங்களாகத் திகழ்கின்றன. எனவே, இக்கோயிலைப் பாதுகாப்பதற்கும், அதன் வரலாற்றை உலகிற்கு அறிமுகப்படுத்துவதற்கும் முறையான நிதி ஒதுக்கீடு, ஆவணப்படுத்தல் மற்றும் தொழில்நுட்பப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் அவசியமாகும். இக்கோயிலின் கட்டமைப்பை மீட்டெடுப்பதும், அதன் வரலாற்றை டிஜிட்டல் முறையில் ஆவணப்படுத்துவதும் எதிர்கால சந்ததியினருக்கு நாம் செய்யும் கடமையாகும்.

சவால்	விளக்கம்
கட்டமைப்புச் சிதைவு	செங்கல் மதில் மற்றும் மண்டப அமைப்புகளின் இயற்கை சிதைவு வீதம் அதிகம்
ஆவணப்படுத்தல் இடைவெளி	முறையான கல்வெட்டு பதிவேடும், 3D அளவீட்டு ஆவணமும் இன்னும் குறைவு
நிதி & நிறுவன கவனம்	பேரளவு தலங்களுடன் ஒப்பிடும்போது மானியமும் மேற்பார்வையும் குறைவு
அணுகல் தடை	உள்ளூர் மொழி ஆதாரங்கள் மட்டுமே கிடைப்பதால் பன்னாட்டு ஆய்வுக்கு தடை
சுற்றுலா விழிப்புணர்வு	பொது மக்களிடையே இத்தலம் பற்றிய அறிதல் மிகக் குறைவு

Fig8: தேவராயன்பேட்டைத் தலம் எதிர்கொள்ளும் பாதுகாப்புச் சவால்கள்

இப்படம் தேவராயன்பேட்டை மச்சுபுரீசுவரர் கோயில் எதிர்கொள்ளும் பல்வேறு சவால்களை விளக்குகிறது. செங்கல் கட்டுமானத்தால் ஏற்படும் கட்டமைப்புச் சிதைவு, ஆவணப்படுத்தல் குறைபாடுகள், போதிய நிதி மற்றும் நிறுவனக் கவனமின்மை, உள்ளூர் மொழி ஆதாரங்களால் ஆய்வுகளில் ஏற்படும் அணுகல் தடைகள் மற்றும் பொது மக்களிடையே விழிப்புணர்வு இல்லாமை போன்றவை இப்படம் மூலம் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளன. இத்தகைய மரபுச் சின்னங்களைப் பாதுகாக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை இப்படம் வலியுறுத்துகிறது.

9. மேற்கோள்கள் (APA Style):

- [1]. Yogapriya, S., et al. (2024). Approach to a view of a Rajagopuram in rural Hindu temple: A study of Thiruvasi village, Tamil Nadu. Indian Journal of Traditional Knowledge, 23(8), 799–804.
- [2]. Avudaiamal, R., George, S. V., Bhargavi, Y. R., & Bavani, S. (2024/2025). Cost-effective multiclass model: Unveiling the legacy of Tamil Nadu's iconic temples. Proceedings of the 3rd International Conference on Optimization Techniques in the Field of Engineering (ICOFE-2024), SSRN.
- [3]. Author(s). (2025). Culture and traditions of Tamil Nadu: A research study. Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies.

- [4]. Balakrishnan, V., & Narayana, K. A. (2025). Azhi Ther festival in Thiruvavur, Tamil Nadu: A study of temporal events and spatial structure in historic temple towns. *Civil Engineering and Architecture*, 13(2), 1229–1240.
- [5]. Author(s). (2022/2024). Understanding the cultural heritage of Tamil Nadu: Focus on Tiruvavur region. Academia.edu Research Publication.
- [6]. Author(s). (2024). Restoration of an ancient temple at Parvathamalai in Tamil Nadu to preserve cultural heritage. *Conservation Science Research Publication*.
- [7]. Cardiff University. (2024–2025). Tamil temple towns: Conservation and contestation — A study of Madurai and Kumbakonam. Cardiff University Research Project.
- [8]. Author(s). (2025). Tourism and cultural economy of Tamil Nadu: Economic impact, heritage preservation & sustainable development strategies. Research Publication.
- [9]. Author(s). (2024). Traditional dual tank water management: A study of Kolakanatham in Perambalur District, Tamil Nadu. *Contemporary issues in Water and Environment (CWE) Journal*, 19(3).
- [10]. Kaptan, K. (2014, cited 2024). Heritage management of temple tanks in an urban scenario: A case study of Thirupporur, Tamil Nadu. *Conservation Science in Cultural Heritage*.
- [11]. Chauhan, et al. (2025). Sacred tanks and living landscapes: Re-discovering water urbanism in Hampi, Vijayanagar, and Kumbakonam. *Rethinking the Future (RTF) Research Publication*.
- [12]. Author(s). (2018, updated 2024). Chendrachoodeshwarar temple tank, Hosur, Tamil Nadu: A surface water wonder. *International Journal of Advances in Science Engineering and Technology*.
- [13]. Nair, P. M. K., Pandian, A. R., Mathapati, V., et al. (2025). Exploring the anticancer potential of traditional herbs from Tamil Nadu: A narrative review of ethnomedicinal insights and scientific evidence. *Frontiers in Immunology*.
- [14]. Jayasenthilnathan, P. M. (2009). Thevara Vaippu Sthalangal [தேவார வைப்புத்தலங்கள்]. Vardhamanan Pathippagam, Chennai.
- [15]. Tamil Wikipedia. (2025). Kovil Devarayanpettai Machapurishwarar Kovil [கோயில் தேவராயன்பேட்டை மச்சபுரீசுவரர் கோயில்] — Thala Varalaru.

*I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work